

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914205378
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914205378.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: W. I., nar. XX.XXXXXX, bytom T. č. XXXX/XX, XXX XX U., štátny občan SR, proti odporcovi: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

rozhodol:

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Hlave 6 s názvom Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - DUO v znení: Klient a spoločnosť sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v ÚZ, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Súčasne sa klient so spoločnosťou dohodli, že pokiaľ klient po uhradení dlžných splátok úveru formou zrážok zo mzdy nebude riadne a včas plniť svoje záväzky voči Spoločnosti, mení sa splátkový kalendár úveru, a to tak, že od okamihu, kedy neplní svoje záväzky voči Spoločnosti riadne a včas, sa klient zaväzuje úver splácať v splátkach vo výške každej splátky rovnajúcej sa dvojnásobku pravidelnej splátky, a to naďalej v termínoch splatnosti dohodnutých v ÚZ s tým, že počet zostávajúcich splátok úveru sa tým zníži na polovicu. Klient podpisom ÚZ dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet Spoločnosti a súčasne Spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať nielen do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z oneskorenia sa, zmluvných pokút, náhrad, škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z ÚZ. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou je neprijateľnou podmienkou z dôvodu čoho je neplatná.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v hlavě 7 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru § 5 druhá a tretia veta Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - DUO v znení: Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade zosplatnenia úveru podľa § 3 písm. a), b) a c) tejto hlavy prirastá neuhradený úrok, na ktorého úhradu vznikol Spoločnosti nárok do doby zosplatnenia, a neuhradenej úhrady za poistenie k istine. Klient je odo dňa zosplatnenia povinný hradiť úrok o 9 % p.a. vyšší, než bol dohodnutý v ÚZ s tým, že i tento úrok prirastá k istine, t.j. odo dňa zosplatnenia sa úročí istina vrátane čiastok k nej prirastených, a to na základe výšky dlhu, skutočného počtu dní a dennej úrokovej sadzby (podiel ročnej úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve zvýšenej o 9 % a skutočného počtu dní v danom roku) je neprijateľnou podmienkou z dôvodu čoho je neplatná.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania a konania o predbežnom opatrení

neprižnáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.07.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že ustanovenia Hlavy 6 § 1 Hlavy 7 § 5 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných od 01.09.2011, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy č. 4208120499 zo dňa 28.08.2012, ktorá bola uzatvorená medzi ním a odporcom sú neplatné. Súčasne sa domáhal nariadenia predbežného opatrenia, aby súd uložil zamestnávateľovi navrhovateľa, t.j. spoločnosti Safirs s.r.o. povinnosť zdržať sa zrážok zo mzdy navrhovateľa v prospech odporcu na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Úverovej zmluvy č. 4208120499 zo dňa 28.08.2012, a to až do skončenia konania vo veci samej o určenie neprijateľných zmluvných podmienok predmetnej úverovej zmluvy. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 28.08.2012 uzatvoril s odporcom Úverovú zmluvu č. 4208120499, na základe ktorej čerpal úver v zmysle v nej uvedených podmienok. Odporca listom zo dňa 12.05.2014 vyzval zamestnávateľa navrhovateľa, t.j. spoločnosť Safirs s.r.o. na vykonávanie zrážok zo mzdy navrhovateľa. V návrhu na začatie konania ďalej poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere uzatvorená medzi ním a odporcom jednoznačne vykazuje znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom ako spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje navrhovateľ ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnuté v Hlave 6 § 1 Úverových podmienok (ďalej len „ÚP“) navrhovateľa platných od 01.09.2011, nakoľko predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nebola s ním ako so spotrebiteľom osobne individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z jej určenia ako prílohy k sformulovanej zmluvnej podmienke obsiahnutej v ÚP. Podľa názoru navrhovateľa uvedená formulovaná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje kompletný, vopred pripravený celok upravujúci podmienky úverového vzťahu, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy je jej súčasťou. On ako dlžník svojím podpisom mohol len dopredu naformulované zmluvy o úver akceptovať ako celok, alebo ich odmietnuť. Ako spotrebiteľ nemal možnosť prejaviť slobodnú vôľu ohľadom dohody o zrážkach zo mzdy, a tak túto zmluvnú podmienku rozhodne nepovažuje za individuálne dojednanú. Navrhovateľ ďalej poukázal na ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí mať písomnú formu a zároveň musí byť v nej vyjadrený súhlas dlžníka s vykonaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonaných zrážok. Podľa jeho názoru dohoda nadobúda účinnosť až potom, ako veriteľova pohľadávka bude zročná, a teda zrážky možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky. Podľa jeho názoru nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku, a preto je táto v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj z dôvodu, že sa v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od § 551 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 53 ods. 1 a 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súčasne poukázal na to, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku je potrebné považovať aj ustanovenia obsiahnuté v Hlave 7 § 5 ÚP odporcu, v zmysle ktorých sa zmluvné strany dohodli, že v prípade zosplatnenia úveru podľa § 3 písm. a), b), c) tejto Hlavy je klient odo dňa zosplatnenia povinný hradiť úrok o 9 % vyšší než bol dohodnutý pre prípad riadneho splácania úveru. Podľa názoru navrhovateľa keďže pre prípad riadneho úročenia úveru bol v zmysle Hlavy 39 zmluvy o úvere dohodnutý ročný úrok vo výške 24,36 % pokladá predmetné dojednanie za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi.

Tunajší súd uznesením č.k. 9C/88/2014-21 zo dňa 28.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.08.2014 predbežným opatrením uložil spoločnosti Safirs s.r.o. povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy navrhovateľa v prospech odporcu na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy.

Odporca sa k návrhu na začatie konania dňa 10.10.2014 písomne vyjadril, pričom vo svojom vyjadrení poukázal na to, že pokiaľ sa navrhovateľ domáha voči nemu vyslovenia neprijateľných zmluvných podmienok predmetnej úverovej zmluvy, a to konkrétne dohody o zrážkach zo mzdy dojednanej v Hlave 6 § 1 ÚP, tak takúto dohodu o zrážkach zo mzdy v uvedenom znení nemožno považovať za neplatnú. Vo vyjadrení poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným mechanizmom na zabezpečenie záväzkov typicky využívaným najmä v bankovom sektore pri zabezpečovaní peňažných záväzkov z úverov a pôžičiek. Ustanovenia Občianskeho zákonníka v § 551 aprobujú uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov už pri vzniku záväzku a nie pri vzniku dlhu, pričom podmieňujú platnosť tejto dohody skutočnosťou, že zrážky takto dohodnuté nesmú byť väčšie, ako by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Vo vyjadrení ďalej poukázal na to, že z pohľadu uzatvorenia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy je z hľadiska neprijateľnosti tejto podmienky v

spotrebiteľskej zmluve potrebné skúmať, či ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je enumerovaná v znení § 53 ods. 4 písm. a) až r) Občianskeho zákonníka, prípadne s ohľadom na eurokomformný výklad národného práva k prílohe Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, alebo či ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v zmysle generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. či takéto ustanovenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z platného právneho stavu, ale ani z rozhodovacej praxe Európskeho súdneho dvora a jeho aktuálnej judikatúry nevyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ktorých znenie spotrebiteľ individuálne vopred nedohaduje, je výslovne považovaná za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ ide o možné posúdenie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak poukázal na to, že postavenie poskytovateľa úveru voči dlžníkovi v úverovom vzťahu je značne nevýhodnejšie práve s ohľadom na skutočnosť, že on plní vopred, kdežto dlžník plní spravidla v splátkach počas dlhšieho časového obdobia. Zabezpečovacie inštitúty záväzkov ako ich uvádza Piaty oddiel ôsmej časti Občianskeho zákonníka vznikli historicky ako nástroj na zabezpečenie rovnováhy v záväzkovom vzťahu a zvýšenie istoty kreditora, že bude záväzok splnený. Na základe uvedeného podľa názoru odporcu nemožno žiadnym spôsobom konštatovať, že dohodnutie dohody o zrážkach zo mzdy je neprimeranou požiadavkou veriteľa a už vôbec nie neprijateľnou podmienkou, keď poskytovateľ úveru svoju povinnosť poskytnúť plnenie splnil, t.j. poskytol úver a dlžník má svoju povinnosť plniť v budúcnosti, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy len zvyšuje istotu kreditora, že dlžník svoj záväzok splní. Dohoda o zrážkach zo mzdy nemôže byť ani neprimeraným zásahom do sociálnej sféry spotrebiteľa, nakoľko v prípade, že je táto dohodnutá v súlade so znením § 551 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže dôjsť k situácii, kedy by došlo k neprimeranému zaťažaniu spotrebiteľa oproti výkonu exekúcie, ktorá by mala za následok vznik ďalších dodatočných nákladov pre povinného v exekučnom konaní. Pokiaľ sa navrhovateľ domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Hlave 7 § 5 úverových podmienok navrhovateľa, tak poukázal na to, že veriteľ pri uzatváraní úverových zmlúv počíta pri riadnom a včasnom platení úveru aj s príslušenstvom, nakoľko sa jedná o odplatný právny úkon. V prípade, že si dlžník neplní svoje povinnosti, t.j. nespláca úver riadne a včas veriteľ, t.j. odporca pristúpi k zosplatneniu v zmysle úverových zmluvných podmienok. Po zosplatnení prichádza veriteľ o úroky, ktoré by mu prináležali pri riadnom splácaní úveru dlžníkom. Čiže, ak nastane zosplatnenie odporca má v zmysle Hlavy 7 § 5 nárok na vyšší úrok o 9 % než bol dohodnutý v úverovej zmluve s tým, že i tento úrok prirastá k istine.

Na pojednávaní zo dňa 29.10.2014 navrhovateľ v celom rozsahu zotrval na podanom návrhu na začatie konania. Na doplnenie poukázal na to, že on uzatvoril predmetnú úverovú zmluvu s odporcom prostredníctvom pošty, keď jemu bol doručený návrh predmetnej zmluvy spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami odporcu, ktoré si on prečítal. Pri prečítaní si však nedostatočne uvedomil, že súčasťou predmetných zmluvných podmienok je aj zmluvné dojednanie ohľadne dohody o zrážkach zo mzdy. Pri uzatváraní zmluvy on si nebol vedomý toho, že predmetom uvedenej zmluvy je aj takéto dohoda, ktorá je obsiahnutá v úverových podmienkach odporcu. Napriek tomu, že on si nebol vedomý toho, že súčasťou predmetnej zmluvy je aj dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy, on by takúto zmluvu o úvere s odporcom pravdepodobne uzatvoril aj vtedy, keď by si bol vedomý, že súčasťou zmluvy je takéto zmluvné dojednanie. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku, t.j. o zvýšenie úrokovej sadzby o 9 % ročne poukázal na to, že on si tak nedôsledne prečítal zmluvné podmienky odporcu a pre neho bolo veľkým prekvapením, že mu hrozí takéto sankcia v prípade omeškania so splátkami predmetného úveru. Navrhovateľ súčasne poukázal na to, že on nemal žiadnu možnosť zasiahnuť do obsahu predmetnej zmluvy. On mohol predmetnú zmluvu buď ako celok prijať, alebo ju ako celok odmietnuť, pričom uzatvoriť takúto zmluvu s odporcom mohol výlučne iba za podmienok stanovených odporcom.

Na pojednávaní odporca vo svojej výpovedi v celom rozsahu zotrval na písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 10.10.2014 pričom navrhol, aby súd návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietol. Vo výpovedi ďalej uviedol, že on nijakým spôsobom nespochybňuje, že predmetná zmluva je formulárovou zmluvou, avšak ako sa vyjadril už samotný navrhovateľ, on mal možnosť sa s obsahom predmetnej zmluvy riadne oboznámiť. Ako sám navrhovateľ uviedol, predmetnú zmluvu aj VOP si prečítal, a aj keby neporozumel niektorej časti VOP, tak sa vyjadril, že aj v prípade, ak by mal vedomosť o dojednanej dohode o zrážkach zo mzdy, prípadne druhej napadnutej zmluvnej podmienke, tak by takúto zmluvu s odporcom uzatvoril. Navrhovateľ mal dve možnosti, a to mohol predmetnú zmluvu buď prijať po náležitom oboznámení sa s obsahom predmetnej zmluvy, alebo mal druhú možnosť a takúto zmluvu odmietnuť.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou úverovej zmluvy č. 4208120499 zo dňa 04.09.2012, fotokópiu úverových podmienok navrhovateľa, fotokópiou žiadosti o výplatu zrážok zo mzdy, súpise mesačných výdavkov navrhovateľa, výplatnými páskami navrhovateľa za obdobie január 2014 až máj 2014, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

dňa 04.09.2012 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení dlžníka s odporcom v právnom postavení veriteľa Úverovú zmluvu č. 4208120499, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi úver vo výške 1.900,-eur, ktorý sa navrhovateľ zaviazal odporcovi splatiť v 48 splátkach po 68,78 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 24,36 % a RPMN od 28,5 % do 30,1 % pri priemernej hodnote RPMN 21,30 %. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej úverovej zmluvy sú úverové podmienky odporcu, kde v Hlave 6 § 1 je uvedené, že „Klient a spoločnosť sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba „zamestnávateľ“) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v ÚZ, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru...“ Súčasne v Hlave 7 § 5 úverových podmienok odporcu sa účastníci konania dohodli, že v prípade zosplatnenia úveru podľa § 3 písm. a), b), c) tejto Hlavy prirastá neuhradený úrok, na ktorého úhradu vznikol spoločnosti nárok do doby zosplatnenia, a neuhradenej úhrady za poistenie k istine. Klient je odo dňa zosplatnenia povinný hradiť úrok o 9 % p.a. vyšší, než bol dohodnutý v ÚZ...“ Navrhovateľ predmetný úver v súlade s uvedenou úverovou zmluvou nesplácal, a preto odporca pristúpil k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy s tým, že dňa 12.05.2014 požiadal zamestnávateľa navrhovateľa, t.j. spoločnosť Safirs s.r.o. o výplatu zrážok zo mzdy. Z uvedenej žiadosti vyplýva, že odporca požiadal zamestnávateľa navrhovateľa o zrážky zo mzdy vo výške 137,56 eur, a to až do zaplatenia zostávajúcej neuhradenej výšky úveru vrátane príslušenstva, ktorá k 12.05.2014 predstavovala čiastku 2.286,73 eur. Súčasne z predmetnej žiadosti vyplýva, že odporca sa domáhal zrážok zo mzdy vo výške dvojnásobku mesačnej splátky až do splatenia i ostávajúcich splátok vrátane úrokov, zmluvných pokút, poplatkov za poskytované služby bez ohľadu na to, či sa navrhovateľ dostal do omeškania s týmito platbami.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých navrhovateľ ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť. Uvedené vyplynulo tak zo samotnej úverovej zmluvy, ako aj z výpovede samotného navrhovateľa, ako aj odporcu, ktorí zhodne uviedli, že navrhovateľ mal možnosť buď predmetnú úverovú zmluvu ako celok po oboznámení sa s jej obsahom prijať, alebo takýto návrh odmietnuť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv, ako to bolo aj v súdnej veci. Keď potom v súdnej veci navrhovateľ ako spotrebiteľ prijal od odporcu ako dodávateľa (subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva. Pokiaľ sa potom navrhovateľ v súdnej veci domáhal vyslovenia neprijateľných zmluvných podmienok vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v Hlave 6 § 1 a Hlave 7 § 5 ÚP odporcu, súd podrobil súdnej kontrole obsah týchto zmluvných podmienok z hľadiska spotrebiteľského práva. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že novela Občianskeho zákonníka uskutočnená zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 01.04.2004 zakotvila do slovenského súkromného práva právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv, pričom uvedenou novelou bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo je zrejmé z ustanovenia § 879g Občianskeho zákonníka. Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale zo vzorového okruhu klauzúl. V konečnom dôsledku sa okruh neprijateľných podmienok de lege lata uvedených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka upravil postupne viacerými novelami až po uplynutí transpozičnej lehoty. Kým smernica vychádza zo vzorového okruhu

nekalých klauzúl, slovenský zákonodarca upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok (viď. „najmä“ § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). To znamená, že súdu nič nebráni judikovať neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa tzv. generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice alebo okruhu uvedeného v Občianskom zákonníku. Nemožno napr. vylúčiť, že súd so zreteľom na ostatné zmluvné podmienky posúdi dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Za neprijateľnú podmienku sa totiž považuje podmienka, ktorá je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán a nerovnováha musí byť daná v neprospech spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení. To platí aj vo vzťahu, keď zmluvný vzťah obsahuje aj vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy, napr. záložné zmluvy, ručiteľské zmluvy, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské doložky a pod.. Okrem iného pre posúdenie prijateľnosti napádaných zmluvných podmienok bolo rozhodné to, že predmetné zmluvné podmienky sú súčasťou ÚP navrhovateľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napr. od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú však slúžiť tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu (viď. nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/11). K uvedenej situácii došlo aj vo vzťahu k prejednávanej veci, keď samotný navrhovateľ poukázal na to, že sa s návrhom úverovej zmluvy oboznámil, avšak uniklo jeho pozornosti, že súčasťou predmetných úverových podmienok je aj dojednanie o zmluvnej pokute a dohoda o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ potom odporca vo svojich úverových zmluvných podmienkach v Hlave 7 § 5 jednostranne vymienil, že klient je odo dňa zosplatnenia povinný hradíť úrok o 9 % ročne vyšší než bol dohodnutý v úverovej zmluve s tým, že i tento úrok prirastá k istine, súd dospel k záveru, že sa jedná jednoznačne o sankciu, ktorá sa svojou povahou najviac blíži k zmluvnej pokute, ktorá by však mala byť priamo dojednaná v úverovej zmluve, rozhodne však nie skryto v úverových zmluvných podmienkach. Navyše z hľadiska materiálnej stránky sa jedná o neprimeranú sankciu za nesplnenie povinnosti spotrebiteľa splniť svoj záväzok riadne a včas, tak ako to prezumuje § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o navrhovateľom namietanú neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v Hlave 6, § 1 ÚP odporcu, okrem už vyššie uvedeného nedostatku, t.j. že predmetná zmluvná podmienka je uvedená v úverových podmienkach odporcu, ktoré sú napísané neprehľadne a drobným písmom (napriek tomu, že predmetný inštitút predstavuje vážny zásah do práv spotrebiteľa, nie sú ustanovenia ÚP upravujúce dohodu o zrážkach zo mzdy v ÚP nijako zvýraznené), keď na platnosť takejto dohody Občiansky zákonník vyžaduje písomnú formu, a to aj z dôvodu, aby boli vylúčené pochybnosti o vôli dlžníka obmedziť svoje práva na výplatu mzdy v prospech veriteľa (viď. § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka), súd dospel k záveru, že predmetná podmienka vykazuje jednoznačne znaky neprijateľnosti aj z hľadiska jej obsahu. Z jej obsahu totiž vyplýva, že „klient podpisom ÚZ dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy, a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradíť a spoločnosť je oprávnená prijímať nielen do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z oneskorenia sa zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z ÚZ.“ Takto formulovaná dohoda o zrážkach zo mzdy jednoznačne spôsobuje nerovnováhu vo vzájomnom postavení navrhovateľa a odporcu, keď oprávňuje odporcu vykonať zrážky zo mzdy aj na plnenia, ktoré svojím obsahom sú alebo môžu byť v rozpore so spotrebiteľským právom a dodávateľ finančnej služby, v súdnej veci odporca, sa môže domôcť uspokojenia svojich peňažných záväzkov vrátane ďalších s tým súvisiacich plnení bez toho, aby boli tieto zmluvné plnenia podrobené preskúmaniu zo strany súdu. Uvedené obavy v súdnej veci sú podporené aj tým, že predmetnom uspokojenia na základe dohody o zrážkach zo mzdy by mohlo byť aj plnenie vyplývajúce z Hlavy 7, § 5 Úverových podmienok, pričom súd túto zmluvnú podmienku posúdil ako neprijateľnú. Vzhľadom na formuláciu dohody o zrážkach zo mzdy súd vyslovuje pochybnosť o deklarovanom úmysle odporcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy má umožniť spotrebiteľovi lacnejší spôsob splnenia jeho peňažného záväzku oproti exekúcii, keď v samotnej žiadosti o výplatu zrážok zo mzdy adresovanej odporcom zamestnávateľovi navrhovateľa vyplýva, že odporca sa touto dohodou domáha uspokojenia peňažného záväzku od zamestnávateľa navrhovateľa až do

splatenia i ostávajúcich splátok, úrokov, zmluvných pokút a poplatkov za poskytované služby bez ohľadu na to, či sa dostal navrhovateľ do omeškania s úhradou s týmito platbami. Navyše z predmetnej žiadosti vyplýva, že ku dňu 12.05.2014, t.j. ku dňu žiadosti evidoval odporca na úverovom účte navrhovateľa dlžnú sumu 154,55 eur, pričom od zamestnávateľa navrhovateľa požadoval zrážky zo mzdy vo výške 137,56 eur mesačne, a to až do zaplatenia zostávajúcej neuhradenej výšky úveru vrátane príslušenstva (z ničoho nevyplýva, že by v tom čase bol už bola pohľadávka odporcu ako celok splatná), ktorá k 12.05.2004 predstavovala čiastku 2.286,73 eur s tým, že výška dlhu nemusí byť konečná. Z uvedeného je zrejmé, že zrážky zo mzdy mal v zmysle predmetnej žiadosti zamestnávateľ navrhovateľa realizovať až do doby, kým mu zo strany odporcu nebude oznámený pokyn k zastaveniu výkonu zrážok zo mzdy. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa pokiaľ ide o vyslovenie neprijateľnosti napadaných zmluvných podmienok je dôvodný. Pokiaľ sa však navrhovateľ v súdnej veci domáhal vyslovenia neprijateľnosti podmienky uvedenej v poslednej vete uvedenej v Hlave 7 § 5 ÚP odporcu, súd v tejto časti návrh zamietol, nakoľko z dojednania uvedeného v predmetnej vete nevyplývajú žiadne znaky, pre ktoré by mala byť podmienka neprijateľná.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci neúspech iba v nepatnej časti, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil, a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú. Súd súčasne v súlade s § 145 O.s.p. rozhodol o trovách predbežného opatrenia tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v konaní o nariadenie predbežného opatrenia úspešný v celom rozsahu, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.